

СЪНЯТ НА ВРАБЧЕТО

chitanka.info

Едно врабче си спало сладко в гнездото, високо под една стряха, без да мисли как ще иззимува и как ще се изхрани. То спяло и сънувало чуден сън: около него един куп пилци в най-светла премяна. Шиите им светели като атлаз, човките им били от злато, а перата им ставали ту зелени, ту червени. Очите им блестели от хубост като капка роса в ранни зори. Както гледало пилците наоколо си, врабченцето се повдигнало и тежко въздъхнало:

— Сиромах аз! Колко е бедна и сиромашка моята премяна!

Щом изрекло това, и изведнъж му изникнали шарени перца. От радост врабчето заподскачало от клонче на клонче и не могло да се нарадва. То оглеждало своята пъстра премяна и само се учудвало на хубостта ѝ. Но още се ненарадвало, и страшна беда се стоварила на главата му: една змия, както се свила на кълбо, рипнала пред него и за малко да го налапа. Побягнало уплашеното врабче и ето друга беда — един ловец, като го видял толкова хубаво, скочил да го улови. Врабчето се заплакало и занареждало:

— Ох, горкото аз! Напусто се радвах! Ох, да ми е да съм пак с моите сиви простички перца и да съм в гнездото си на мира!

Събудило се врабчето, поогледало се наоколо и като видяло, че е в гнездото си под стряхата, радостно скочило и отлетяло в дола. Скок, скок, скок–подскок, окъпало се в реката. Скок, скок, скок–подскок, намерило си зрънце и запяло: „Чик–чирик, чик–чирик!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.